

tror jeg, at det er absolut nødvendigt, at der træffes Bestemmelse om, fra hvilken Tid disse kommunale Afgifter skulle nedsettes til 2 pCt., thi Lønningsforhøielsen træder i Kraft fra 1ste Oktober 1872; men med Hensyn til Skattenedsættelsen maa man erindre, at den kommunale Skatteligning allerede er foretagen for lang Tid siden, førend Nytaar, og altsaa ere de kommunale Skatter, som ere paalignede for indværende Aar, ligene som sædvanligt. Skulde den nu nedsettes til 2 pCt. for disse Personer, og der i Genhold til Loven kommer Reklamer, som gaa ud paa, at der ikke skal betales mere end 2 pCt., saa bliver der en Forstyrrelse i alle Kommuner, hvor der er Garnison. Altsaa tror jeg, at der nødvendigvis maa komme en Tilføjning om, naar det skal træde i Kraft.

Krigs- og Marineministeren: Jeg tror ikke, det kan siges at være saa uberettiget, naar man gennem en Lov, der knytter sig til Hærens nuværende Lønningslov, søger at faae Genholdet med Hensyn til de kommunale Afgifter for Militære ændret. Den nuværende Bestemmelse kan dog ikke — saaledes stiller det sig i det Mindste for mig — datere sig fra Loven af 6te Juli 1867, som jo kun handler om den kommunale Beskæftning udenfor Kjøbstæderne; thi udenfor Kjøbstæderne have vi ingen Militære. Den første Forandring, der skete i de tidligere Forhold, skete i Loven af 25de Juli 1867, Lønningsloven, og vil man nu forandre en Bestemmelse, der blev givet ved Lønningsloven, synes det ikke at være saa unaturligt, at denne Forandring sker ved en Lov, der netop knytter sig til denne. — Ganske vist kan det formelt rigtig siges, at det, der naas ved § 3 i Lovforslaget, ikke er en ligelig Fordeling, men jeg tror, at det dog i Virkeligheden er Tilfældet. Naar jeg i Folkethinget har sluttet mig til den foreliggende Redaktion af denne Bestemmelse, som lyder paa, at de kommunale Afgifter ikke maa overstige 2 pCt., saa har det væsentligst været af den Grund, at det netop i 1867, da den paagjældende Bestemmelse indførtes i Loven, var den bestemte Forudsætning, som udtaltes her i Thinget, at 2 pCt. vilde være den normale kommunale Afgift. Jeg har troet, at det var det Rigtige at vende tilbage saaledes, at man fuldstændig stillede sig paa det Standpunkt, hvorpaa Rigsdagen stod, da den vedtog den paagjældende Bestemmelse. Men derhos maa jeg tillige fremhæve, at, om Forholdene end kunde tænkes saaledes, at Lighed paa denne Maade ikke kommer til stede, saa vil den dog i Virkeligheden tilveiebringes; thi efter de Oplysninger, jeg har vedkommende Beskæftningsforholdene udenfor Kjøbenhavn, har der i de foregaaende Aar ikke været en eneste militær Garnison, hvor de kommunale Skatter, der paalignes militære Befalingsmænd, have været under 2 pCt. af deres Indtægt. De have alle været over 2 pCt., og, som jeg nævnte før, sti-

gende til 4 a 5 pCt. I Virkeligheden vil altsaa en fuldstændig Lighed naas for de paagjældende Personer. Ganske vist har det været under Overveielse, om man ikke kunde naae samme Maal ad en anden Vej, den Vej, som blev antydet af den ærede Landssthingsmand for 9de Kreds (Estrup), nemlig ved at lade Staten godtgjøre de militære Personer Forskjellen mellem en Skat paa 2 pCt. og den, som i Virkeligheden paalignes dem; men jeg har troet, at det turde være mindre hensigtsmæssigt, at der mulig deri kunde ligge en Fristelse, som man ikke burde opstille, og jeg har anset det for fuldstændigt forsvareligt at lægge Byrden over paa Kommunerne, da det er vitteligt, — om end Meningerne om Grunden dertil kunne være delte — at Kommunerne i allerhøjeste Grad ønske at faae Garnison. Hvad deres Motiver er, skal jeg, som sagt, lade staa hen, men det er vitteligt, at ved enhver Leilighed, hvor der er Tale om et Garnisonsstifte, søge alle store Kjøbstæder at opnaa at faae en Garnison. — Det er ganske vist, at der ikke i Lovforslaget findes nogen Bestemmelse om, naar denne Nedsettelse af de kommunale Afgifter skal træde i Kraft. — For Lønningsstillagene er der i Lovforslaget indført en Bestemmelse om, at de skulle gjælde fra 1ste Oktober 1872 — men det stiller sig for mig saaledes, at det heller ikke er nødvendigt at indføre en særlig Bestemmelse desangaaende; thi jeg tror, at kunne forudsætte, at Forholdet med Nødvendighed maa blive det, at i det Dieblit, Loven træder i Kraft, træder ogsaa den Bestemmelse i Kraft, at de kommunale Afgifter fremtidig ikke kunne blive mere end 2 pCt., og at de Afgifter, der blive at opkræve efter Lovens Krafttræden, som Følge deraf ikke kunne kræves med Mere end 2 pCt., medens der med Hensyn til de Afgifter, der maatte være opkrævede nok saa kort forveien, ikke vil være nogen Ret for den Paagjældende til at gjøre Reklamationer. — Jeg tror herved at have besvaret de væsentligste Indvendinger, der ere komne fra ærede Medlemmer af det høie Landsting.

Jeg skal endnu kun gjøre en enkelt Bemærkning overfor det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Magius). Jeg tror ikke, at jeg noget Sted, hverken i Hæren eller udenfor Hæren, kan blive misforstaaet paa den Maade, at jeg ikke skulde have Villie til at gjøre for mine Underordnede, hvad jeg formaar. Jeg tror ikke, at den Bebreidelse noget Sted vil blive rettet mod mig; jeg tror ikke, man vil bebreide mig, naar der er Forhold, hvorunder jeg ikke kan gjøre saa Meget, som jeg ønskede, men jeg tror heller ikke, at man vil bebreide mig, at jeg, naar jeg faar en Leilighed til at kunne gjøre Mere for mine Underordnede, end jeg havde ventet, og gjøre det paa en Maade, som jeg anser for billig og retfærdig, saa ikke vil lade denne Leilighed ligge.

Magius: Ja, jeg veed ikke, om jeg har